

Potočnik Zupanek Vanja, rokometiška z najdaljšim stažem

»Z rokometom sem se prvič seznanila pri telovadbi v osnovni šoli pod mentorstvom profesorice Zofke Kafol. Resneje sem rokomet začela igrati v 8. razredu pri klubu Šešir. Dekleta smo takrat igralle bolj zaradi veselja in druženja. Igrale smo na igrišču v Puštalu, tudi v dežju in snegu. Na tekme v Ribnico, Črnomelj in Ljubljano so nas vozili trenerji, igralke in rokometni navdušenci. Denar za igranje, drese in trenirke smo zbirale s srečelovi na izseljeniških piknikih na gradu in z organizacijo silvestrovanja v Partizanu, večji del pa so prispevali naši pokrovitelji. Dejstvo je, da je bil ženski rokomet takrat še v povojih, zato je primanjkovalo deklet za igro. Pred tekmo smo jih hodili iskat na dom, dogodilo pa se je celo, da so igralle noseče igralke.

Trenerji so se menjali zelo pogosto. Pravzaprav je bil trener tisti, ki je imel čas in dovolj volje, da se je ukvarjal s tem, naj jih naštejemo:

Radovan Ojdanič, Jaro Kalan, Smiljana Škarabot (bila je tudi igralka), Marjan Kalamar, Marjan Koželj, Jeršin Brane.

Leta 1972 smo se uvrstile v Ljubljansko consko ligo in tam nastopale tri sezone. Tekme so bile v Ljubljani, v Ribnici in Črnomlju...

Leta 1975 se je ženska rokometna ekipa v Škofji Loki zaradi portoroških sklepov razpustila, ženski rokomet pa se je preselil v Železnike, a za Alples jaz nikoli nisem igrala. Leta 1974 sem si poškodovala prst na roki na tekmi na Igu. S tem se je zaključila moja 10-letna rokometna kariera. Na koncu sem bila tako rekoč že »stara mama«, bila sem ena najstarejših igralk v klubu. Najdlje je v rokometu vztrajala Vida Oblak.

Imam dva otroka in oba sta igrala rokomet. Starejši sin Gregor je začel z igranjem rokometu v drugem razredu osnovne šole. Bil je vratar in je igral tudi za kadetsko reprezentanco. Po devetih letih je zaključil z igranjem rokometu in se posvetil še ostalim športom.

Hči Vesna je začela z rokometom v petem razredu osnovne šole in vztrajala do konca srednje šole. Igrala je za kadetsko in mladinsko žensko reprezentanco. Z rokometom je prenehala zaradi poškodbe kolena in študija.

Dokler sta otroka še igrala, sem si kakšno tekmo ogledala še v živo na Podnu. Danes pa spremljam rokomet le preko televizijskega zaslona, moj sedanji šport pa so izleti v hribe«.

Povzeto po Zborniku 50 let rokometu v Škofji Loki